

ZAKON O POREZU NA DOBIT

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Porez na dobit utvrđuje se i plaća prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Raspodjela i pripadnost prihoda od poreza na dobit uređuje se posebnim zakonom.

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- Direktiva Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplata kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/49, 26. 6. 2003.),
- Direktiva Vijeća 2004/76/EZ od 29. travnja 2004. o izmjenama Direktive 2003/49/EZ o omogućavanju prijelaznog razdoblja nekim državama članicama u vezi s primjenom zajedničkog sustava poreza na isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/106, 30. 4. 2004.),
- Direktiva Vijeća 2006/98/EZ o prilagođavanju pojedinih direktiva u području oporezivanja zbog pristupanja Bugarske i Rumunjske (SL L 363/129, 20. 12. 2006.),
 - Direktiva Vijeća 2009/133/EZ od 19. listopada 2009. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenos imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu (SL L 310/34, 25. 11. 2009.),
 - Direktiva Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (preinaka) (SL L 345/8, 29. 12. 2011.) i
 - Direktiva Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 219/40, 25. 7. 2014.).

II. POREZNI OBVEZNIK

1. Opće odredbe

Članak 2.

(1) Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.

(2) Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident).

(3) Porezni obveznik je i fizička osoba, koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.

(4) Porezni obveznik je i fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti prema propisima o porezu na dohodak:

1. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario ukupni primitak veći od 3.000.000,00 kuna, ili

2. ako ispunjava dva od sljedeća tri uvjeta:

– u prethodnom poreznom razdoblju ostvario je dohodak veći od 400.000,00 kuna,

– ima dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00 kuna,

– u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika.

(5) Tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit.

(7) Osobe navedene u stavku 5. i stavku 6. ovoga članka, koje u skladu s posebnim propisima obavljaju određenu gospodarsku djelatnost čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, dužne su u roku od osam dana od dana početka obavljanja te djelatnosti upisati se u registar poreznih obveznika koji vodi Porezna uprava radi utvrđivanja obveza poreza na dobit po osnovi obavljanja određene gospodarske djelatnosti. Ako se ne upišu u navedeni registar, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su te osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.

(8) Otvoreni investicijski fondovi koji su osnovani i posluju u skladu sa zakonom po kojemu su osnovani, nisu obveznici poreza na dobit.

(9) Porezni obveznik je i svaki onaj poduzetnik koji ne potpada pod odredbe stavka od 1. do 8. ovoga članka, a koji nije obveznik poreza na dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i čija se dobit ne oporezuje drugdje.

2. Rezident i nerezident

Članak 3.

(1) Rezidenti su u smislu članka 2. stavka 1. ovoga Zakona pravne i fizičke osobe čije je sjedište upisano u sudski ili drugi registar ili upisnik u Republici Hrvatskoj ili kojima se mjesto stvarne uprave i nadzor poslovanja nalazi u Republici Hrvatskoj. Rezidenti su i poduzetnici fizičke osobe s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj čija je djelatnost upisana u registar ili upisnik.

(2) Nerezident je osoba koja ne ispunjava jedan od uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

3. Poslovna jedinica nerezidenta

Članak 4.

(1) Poslovna jedinica nerezidenta iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona označava stalno mjesto poslovanja putem kojega inozemni poduzetnik nerezident obavlja djelatnost u Republici Hrvatskoj u cijelosti ili djelomično.

(2) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, smatra se osobito:

1. sjedište uprave,
2. podružnica,
3. poslovnica,
4. tvornica,
5. radionica,
6. rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava,
7. gradilište odnosno građevinski ili montažni projekt koji čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju dulje od šest mjeseci.

(3) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, smatra se i zastupnik koji djeluje u njegovo ime u svezi s bilo kojom aktivnošću:

1. ako ima i uobičajeno se koristi ovlastima za sklapanje ugovora u ime inozemnog poduzetnika, osim ako su aktivnosti zastupnika ograničene na one iz stavka 5. ovoga članka, zbog čega se to mjesto poslovanja ne smatra poslovnom jedinicom, ili
2. ako nema ovlasti iz prethodne točke, ali uobičajeno drži

zalihe proizvoda ili trgovačke robe iz kojih redovito obavlja isporuke u ime inozemnog poduzetnika.

(4) Poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, smatra se i obavljanje usluga, uključujući savjetodavne ili poslovne usluge, ako za isti ili povezani projekt obavljanje usluga traje dulje od tri mjeseca zaredom u bilo kojem razdoblju od 12 mjeseci zaredom.

(5) Stalnom poslovnom jedinicom inozemnog poduzetnika, nerezidenta, ne smatra se obavljanje poslovanja preko posrednika, glavnog ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom koji poslove inozemnog poduzetnika, nerezidenta, obavlja u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.

(6) Poslovnom jedinicom ne smatra se mjesto poslovanja inozemnog poduzetnika, nerezidenta, koji u tuzemstvu:

1. koristi prostore samo za skladištenje, rastavljanje ili dostavu proizvoda ili robe,
2. drži zalihe proizvoda ili robe samo radi skladištenja, rastavljanja ili dostave,
3. drži zalihe proizvoda ili robe samo radi prerade od strane druge osobe,
4. drži mjesto poslovanja samo radi nabave proizvoda ili robe odnosno prikupljanja informacija za sebe,
5. drži mjesto poslovanja samo za svoje pripremne ili pomoćne aktivnosti,
6. drži mjesto poslovanja za bilo koju kombinaciju aktivnosti određenih u točkama od 1. do 5. ovoga stavka, pod uvjetom da opća aktivnost mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremni ili pomoćni značaj.

III. POREZNA OSNOVICA

1. Opće odredbe

Članak 5.

(1) Porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidenta čini dobit ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu.

(3) Poreznu osnovicu nerezidenta čini samo dobit ostvarena u tuzemstvu, a utvrđuje se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) U poreznu osnovicu ulazi i dobit od likvidacije, prodaje, promjene pravnog oblika i

podjele poreznog obveznika, a porezna osnovica utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti imovine, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(5) Rashodima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i rashodi po osnovi uplaćenih premija dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja koje poslodavac uplaćuje u korist zaposlenika, uz njegov pristanak, tuzemnom dobrovoljnom mirovinskom fondu koji je registriran u skladu s propisima koji uređuju dobrovoljno mirovinsko osiguranje, a na koje se ne plaća porez na dohodak prema Zakonu o porezu na dohodak.

(6) Rashodima poreznog razdoblja ne smatraju se rashodi koji nisu u svezi s obavljanjem djelatnosti poreznog obveznika niti su posljedica obavljanja djelatnosti.
2. Smanjenje porezne osnovice

Članak 6.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona smanjuje se:

1. za prihode od dividendi i udjela u dobiti koji su utvrđeni na način propisan ovim Zakonom.

1.1. Prihodima iz točke 1. ovoga stavka smatraju se prihodi:

- a) čiji je isplatitelj obveznik plaćanja poreza na dobit prema ovom Zakonu ili istovjetne vrste poreza, i
- b) čiji je isplatitelj osnovan kao društvo čiji je pravni oblik usporediv s društvom kapitala, trgovačkim društvom odnosno društvom ili drugom osobom čiji je pravni oblik i način obračuna i plaćanja poreza usporediv s obveznicima poreza na dobit prema ovom Zakonu, i

c) koji isplatitelju nisu porezno priznati rashod odnosno odbitak.

1.2. Kada su prihodi od dividendi ili udjela u dobiti ostvareni iz država članica EU smatra se da su ispunjeni uvjeti iz točke 1. podtočke 1.1. a) i b) ovoga stavka ako je isplatitelj:

a) obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit koji donosi ministar financija, i

b) društvo koje poprima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit koji donosi ministar financija, i

c) rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,

2. za prihode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani dobiti) ako su bili

uključeni u poreznu osnovicu,

3. za prihode od naplaćenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila uključena u poreznu osnovicu, a nisu isključena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod,

4. za svotu amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijim razdobljima do vrijednosti propisane u članku 12. ovoga Zakona,

5. za svotu poticaja u obliku poreznog oslobođenja ili olakšice sukladno posebnim propisima,

6. za reinvestiranu dobit, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog nebankarskog sektora.

(2) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona može se smanjiti za rashode ranijih razdoblja koji su bili uključeni u poreznu osnovicu.

(3) Za svote iz stavka 1. ovoga članka može se iskazati porezni gubitak, odnosno gubitak se može povećati, uz uvažavanje pravila o državnim potporama i potporama male vrijednosti.

(4) Poticaji iz stavka 1. točke 5. ovoga članka koji sadrže državnu potporu moraju biti odobreni sukladno posebnim propisima o državnim potporama i potporama male vrijednosti.

(5) U smislu stavka 1. točke 6. ovoga članka, reinvestiranom dobiti smatra se ostvarena dobit poreznog razdoblja iskorištena za povećanje temeljnog kapitala sukladno posebnim propisima, koja je jednaka iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu s ciljem očuvanja postojećih radnih mjesta i za koju se rashodi u cijelosti utvrđuju kao porezno priznati u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik koji smanjuje poreznu osnovicu sukladno stavku 1. točki 6. ovoga članka mora u roku od šest mjeseci nakon isteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit dostaviti nadležnoj ispostavi Porezne uprave dokaz da je izvršio povećanje temeljnog kapitala i to ostvarenom dobiti poreznog razdoblja za koje je iskazao smanjenje porezne osnovice, a minimalno u iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu, tijekom poreznog razdoblja za koje se podnosi porezna prijava, prema stavku 5. ovoga članka.

(7) Porezni obveznik koji je izvršio reinvestiranje dobiti prema stavku 5. ovoga članka dužan je zadržati broj radnika utvrđenih na početku poreznog razdoblja za koje se iskazuje umanjenje porezne osnovice temeljem reinvestirane dobiti, i to najmanje dvije godine nakon proteka toga razdoblja.

(8) Umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit neće se priznati u slučaju smanjenja temeljnog kapitala povećanog reinvestiranom dobiti ili u slučaju smanjenja broja radnika prije proteka razdoblja iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Dugotrajna imovina iz stavka 5. ovoga članka mora biti kupljena po tržišnim uvjetima.

(10) Porezni obveznici koji koriste poreznu olakšicu prema Zakonu o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja ne mogu temeljem istih izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu koristiti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit.

(11) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.

3. Povećanje porezne osnovice

Članak 7.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona povećava se:

1. za rashode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima,

2. za svotu amortizacije iznad svota propisanih u članku 12. ovoga Zakona,

3. za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom,

4. za 30% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća,

5. za manjkove na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak,

6. za troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja,

7. za kazne koje izriče mjerodavno tijelo,

8. za zatezne kamate između povezanih osoba,

9. za povlastice i druge oblike imovinskih koristi danih fizičkim ili pravnim osobama da nastane, odnosno ne nastane određeni događaj, tj. da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti,

10. za darovanja iznad svote iz stavka 7. i 8. ovoga članka,

11. za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama ovoga Zakona,

12. za rashode utvrđene u postupku nadzora s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, porezom na dohodak, prerezom porezu na dohodak, te obveznim doprinosima

koji su nastali u svezi skrivenih isplata dobiti, te izuzimanja dioničara, članova društva i fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost od koje se plaća porez na dobit, te s njima povezanim osobama,

13. za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja porezne osnovice, a koji nisu bili uključeni u poreznu osnovicu.

(2) Za rashode iz stavka 1. ovoga članka, osim za rashode iz točke 9. i 12. toga stavka, ne povećava se porezna osnovica kada se sukladno Zakonu o porezu na dohodak obračunava i plaća porez na dohodak.

(3) U troškove iz stavka 1. točke 4. ovoga članka spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

1. za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije i amortizacije,

2. za rent-a-car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva,

3. za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod financijskog najma trošak amortizacije.

(4) Brisan.

(5) Brisan.

(6) Iznimno od stavka 1. točke 3. ovoga članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez poreza na dodanu vrijednost do 160,00 kuna..

(7) Darovanjima iz stavka 1. točke 10. ovoga članka smatraju se darovanja u naravi ili novcu, učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

(8) U darovanja iz stavka 7. ovoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala) rješavanje kojih nije plaćeno osnovnim, dopunskim, dodatnim i privatnim zdravstvenim osiguranjem niti na teret sredstava fizičke osobe, a pod uvjetom da je darovanje odnosno plaćanje troškova obavljeno na žiroračun primatelja dara ili zdravstvene ustanove te na temelju vjerodostojnih isprava.

(9) Porezna osnovica povećava se za privremeno nepriznate rashode.

4.1. Kamate na zajmove dioničara i članova društva

Članak 8.

- (1) U kamate iz članka 7. stavka 1. točke 11. ovoga Zakona spadaju i kamate na zajmove koji su primljeni od dioničara odnosno člana društva koji drži najmanje 25% dionica ili udjela u kapitalu ili glasačkih prava u poreznom obvezniku, ako bilo kada u poreznom razdoblju ti zajmovi premaše četverostruku svotu udjela toga dioničara odnosno člana društva u kapitalu ili glasačkom pravu, utvrđenu u odnosu na svotu i razdoblje trajanja zajmova u poreznom razdoblju, osim kamate po kreditima od financijskih organizacija.
- (2) Zajmovima dioničara, odnosno člana društva, prema stavku 1. ovoga članka, smatraju se i zajmovi trećih osoba za koje jamči dioničar odnosno član društva te zajmovi od povezanih osoba.
- (3) Svota udjela dioničara odnosno člana društva u kapitalu korisnika kredita određuje se za porezno razdoblje kao prosjek uplaćenog kapitala, zadržane dobiti i rezervi, zadnji dan svakog mjeseca poreznog razdoblja.

4.2. Vrijednosno usklađenje i otpis potraživanja

Članak 9.

- (1) Vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospeljeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 60 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. ovoga članka.
- (2) Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika.
- (3) Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. ovoga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, priznaje se otpis potraživanja od nepovezanih osoba, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba.

(5) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, u porezno priznate rashode kreditne institucije uključuje se iznos otpisa potraživanja od nepovezane fizičke osobe, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih stambenih kredita, te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa ako je utvrđeno da je otpis proveden radi olakšanja otplate kredita korisnicima kojima iznos mjesečne otplatne rate ugrožava osnovne životne potrebe, odnosno kako bi se spriječilo provođenje ovrhe od strane kreditne institucije nad jedinom stambenom nekretninom u kojoj korisnik kredita ima prijavljeno prebivalište i u kojoj trajno boravi.

(6) Kreditna institucija može primijeniti odredbe o priznavanju otpisa potraživanja iz stavka 5. ovoga članka i iz drugih ekonomskih, odnosno gospodarskih i socijalno opravdanih razloga, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, pod uvjetom da ih primijeni na isti način na sve korisnike stambenih kredita.

(7) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, u porezno priznate rashode uključuje se iznos otpisa potraživanja od nepovezane osobe, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih poduzetničkih kredita, te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa ako je utvrđeno da obveze po odobrenim kreditima bitno ugrožavaju razvoj investicijskih projekata ili bitno ugrožavaju nastavak poduzetničke aktivnosti, odnosno dovode do prestanka obavljanja djelatnosti.

4.3. Vrijednosno usklađenje zaliha i financijske imovine

Članak 10.

(1) Rashodi smanjenja vrijednosti zaliha i financijske imovine priznaju se u razdoblju u kojemu je imovina prodana ili na drugi način uporabljena.

(2) Rashodi zaliha po osnovi manjkova zaliha priznaju se u visini utvrđenoj odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost.

Članak 10.a

Ako je tijekom poreznog razdoblja fizičkoj osobi isplaćen predujam dobiti, a istekom tog poreznog razdoblja ostvarena dobit nije dostatna za pokriće takvog predujma, tada se nastala razlika smatra primitkom koji se oporezuje u skladu sa Zakonom o porezu na dohodak.

4.4. Rezerviranja

Članak 11.

(1) Pri utvrđivanju porezne osnovice ne priznaju se rezerviranja, osim za namjene propisane u ovomu članku.

(2) Priznaju se kao rashod rezerviranja za rizike i troškove na temelju zakona ili drugog propisa i rezerviranja koja su uvjetovana ugovorima (rezerviranja za otpremnine, rezerviranja za troškove obnavljanja prirodnih bogatstava, rezerviranja za troškove u

jamstvenim rokovima i rezerviranja za troškove po započetim sudskim sporovima).

(3) Rezerviranja kod banaka za rizike od potencijalnih gubitaka priznaju se kao rashod u obračunanoj svoti, ali najviše do visine koju određuju propisi Hrvatske narodne banke.

(4) Rezerviranja kod osiguravajućih društava koja se obvezatno formiraju u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje, priznaju se osiguravajućem društvu kao rashod u obračunanim svotama, ali najviše do visine ili gornje granice u skladu sa zakonom koji uređuje osiguranje.

(5) Priznaju se kao rashod rezerviranja za neiskorištene godišnje odmomore sukladno računovodstvenim propisima.

(6) Ukidanje ili uporaba rezervacija priznaje se na način da se prihodi izuzmu i rashodi priznaju tako da u poreznu osnovicu nisu ponovno uključeni prihodi i rashodi koji su prethodno povećavali ili smanjivali poreznu osnovicu, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(7) Rezerviranja iz stavka 5. ovoga članka obvezno se ukidaju u sljedećem poreznom razdoblju na način propisan stavkom 6. ovoga članka.

4.5. Amortizacija

Članak 12.

(1) Amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obračunanoj na trošak nabave po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.

(2) Amortizacija se obračunava pojedinačno.

(3) Dugotrajnom materijalnom i nematerijalnom imovinom smatraju se stvari i prava čiji je pojedinačni trošak nabave veći od 3.500,00 kuna i vijek trajanja duži od godinu dana.

(4) Amortizaciji ne podliježe zemljište, šuma i slična obnovljiva prirodna bogatstva, financijska imovina, spomenici kulture te umjetnička djela.

(5) Godišnje amortizacijske stope utvrđuju se prema amortizacijskom vijeku za svrhe oporezivanja, za pojedine su grupe dugotrajne imovine:

1. za građevinske objekte i brodove veće od 1000 BRT, (20 godina), 5%,
2. za osnovno stado, osobne automobile (5 godina), 20%,
3. za nematerijalnu imovinu, opremu, vozila, osim za osobne automobile, te za mehanizaciju (4 godine), 25%,
4. za računala, računalnu opremu i programe, mobilne telefone i opremu za računalne mreže (2 godine), 50%,
5. za ostalu nespomenutu imovinu (10 godina), 10%.

(6) Godišnje amortizacijske stope iz stavka 5. ovoga članka mogu se podvostručiti.

(7) Ako porezni obveznik obračunava amortizaciju u svoti nižoj od porezno dopustive, tako obračunana amortizacija smatra se i porezno priznatim rashodom.

(8) Trošak amortizacije predmeta dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljena u upotrebu.

(9) Trošak amortizacije za prodanu, darovanu, na drugi način otuđenu ili uništenu dugotrajnu imovinu priznaje se u porezni rashod do kraja mjeseca u kojem je dugotrajna imovina bila u upotrebi.

(10) Neamortizirani trošak nabave dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod u poreznom razdoblju u kojemu je dugotrajna imovina prodana, darovana, na drugi način otuđena ili uništena.

(11) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga članka, ako je trošak nabave iskazan u revaloriziranoj svoti, u porezni rashod priznaje se neamortizirani trošak nabave umanjen za revaloriziranu svotu koja je do trenutka prodaje, darovanja, otuđenja na drugi način i uništenja uključena u prihode.

(12) Ne priznaje se kao porezni rashod amortizacija obračunana na otpisanu dugotrajnu imovinu.

(13) Amortizacija za osobne automobile i druga sredstva za osobni prijevoz priznaje se do 400.000,00 kuna troška nabave po jednom sredstvu. Ako trošak nabave premašuje navedenu svotu, amortizacija iznad navedene svote priznaje se samo ako sredstvo služi isključivo za registriranu djelatnost najma ili prijevoza.

(14) Dugotrajna se imovina, i nakon što je u cijelosti otpisana, zadržava u evidenciji do trenutka prodaje, darovanja, drugog načina otuđenja ili uništenja.

(15) Ne priznaju se rashodi amortizacije za imovinu kojom se ne obavlja djelatnost.

(16) Poreznom obvezniku koji u dugotrajnoj imovini ima evidentirana plovila, zrakoplove, apartmane i kuće za odmor priznaje se kao rashod amortizacija takve imovine pod uvjetima:

1. da je porezni obveznik registriran za djelatnost iznajmljivanja i prijevoza plovilima i zrakoplovima, odnosno za djelatnost iznajmljivanja apartmana i kuće za odmor, i
2. da po osnovi korištenja plovila i zrakoplova ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 7% nabavne vrijednosti takve imovine, i
3. da po osnovi korištenja apartmana i kuće za odmor ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 5% nabavne vrijednosti takve imovine.

(17) Porezni obveznik koji u poreznom razdoblju ne ispuni uvjete iz stavka 16. ovoga članka, dužan je za to porezno razdoblje uvećati poreznu osnovicu za rashod amortizacije takve imovine, te za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve

imovine.

(18) Poreznom obvezniku čija je imovina iz stavka 16. ovoga članka u prethodnim poreznim razdobljima amortizirana, priznaju se troškovi koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine u skladu s ovim Zakonom, ako isti u poreznom razdoblju ispunjava uvjete iz stavka 16. ovoga članka. Ako porezni obveznik ne ispuni u poreznom razdoblju uvjete iz stavka 16. ovoga članka, istom se uvećava porezna osnovica za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine.

(19) Poreznom obvezniku koji koristi imovinu iz stavka 16. ovoga članka na temelju poslovnog najma, priznaju se troškovi najma takve imovine, te troškovi nastali po osnovi korištenja iste imovine u skladu s ovim Zakonom, pod uvjetom da je porezni obveznik u poreznom razdoblju po osnovi korištenja takve imovine ostvario prihod najmanje u visini troškova najma. Ako porezni obveznik ne ispuni u poreznom razdoblju navedeni uvjet, istom se uvećava porezna osnovica za trošak najma takve imovine i pripadajuće troškove nastale po osnovi korištenja takve imovine.

(20) U smislu stavka 16. ovoga članka, plovilom se smatra brod ili brodica (jahta) i čamac unutarnje plovidbe koje služi razonodi, športu ili rekreaciji te najmu.

(21) U smislu stavka 16. ovoga članka, zrakoplovom se ne smatra zrakoplov koji služi za redoviti i izvanredni zračni prijevoz putnika.

(22) Ako porezni obveznik u poslovnim knjigama iskazuje vrijednosno usklađenje dugotrajne imovine navedene u ovom članku, u porezno priznate rashode poreznog razdoblja može se uključiti samo iznos koji bi bio utvrđen primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.

(23) Porezno priznatim rashodom poreznog razdoblja smatra se i iznos razlike između ostvarenih bespovratnih novčanih sredstava isplaćenih iz fondova Europske unije i državnog proračuna Republike Hrvatske za provedbu mjere trajne obustave ribolovne aktivnosti uz uništenje plovila i neamortiziranog troška nabave uništenog plovila prema stavku 10. ovoga članka.

5. Porezna osnovica u poslovanju između povezanih osoba rezidenta i nerezidenta

Članak 13.

(1) Ako se između povezanih osoba u njihovim poslovnim odnosima ugovore takve cijene ili drugi uvjeti koji se razlikuju od cijena ili drugih uvjeta koji bi se ugovorili između nepovezanih osoba, tada se sva dobit u svoti u kojoj bi bila ostvarena, kad bi se radilo o odnosima između nepovezanih osoba, uključuje u poreznu osnovicu povezanih osoba.

(2) Povezanim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobe kod kojih jedna osoba sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu druge osobe, ili iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva.

(3) Pri utvrđivanju i procjeni jesu li poslovni odnosi između povezanih osoba iz stavka 2.

ovoga članka ugovoreni po tržišnim cijenama može se koristiti jedna od sljedećih metoda:

- (a) Metoda usporedivih nekontroliranih cijena po kojoj se cijene za prodane proizvode, robu ili usluge u kontroliranim poslovima uspoređuju s onima u nekontroliranim poslovima i usporedivim okolnostima.
- (b) Metoda trgovačkih cijena po kojoj se utvrđuje cijena po kojoj se roba nabavljena od povezanih osoba prodaje nepovezanim osobama. Tako utvrđena cijena umanjuje se za odgovarajuću bruto trgovačku maržu koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Dobiveni ostatak je cijena po kojoj je roba mogla biti nabavljena od nepovezanih osoba.
- (c) Metoda dodavanja bruto dobiti na troškove po kojoj se prvo utvrđuju troškovi proizvoda, poluproizvoda ili usluga koje je imala osoba koja je proizvode, poluproizvode ili usluge prodala drugoj povezanoj osobi. Na tako utvrđene troškove dodaje se odgovarajuća bruto dobit koja se može postići u postojećim tržišnim uvjetima. Tako dobiveni iznos je cijena po kojoj su proizvodi, poluproizvodi ili usluge mogli biti nabavljeni od nepovezanih osoba.
- (d) Metoda podjele dobiti po kojoj se eliminira učinak posebnih uvjeta na dobit u poslovima između povezanih osoba. Ova eliminacija provodi se utvrđivanjem podjele dobiti koju bi nepovezane osobe očekivale sudjelovanjem u jednom ili više poslova. Po metodi podjele dobiti, najprije se utvrđuje podjela dobiti između povezanih osoba u jednom ili više poslova u kojima te osobe sudjeluju. Nakon toga procjenjuje se podjela dobiti do koje bi došlo da su u poslu u postojećim tržišnim uvjetima sudjelovale nepovezane osobe te se tako utvrđeni udjeli u dobiti raspoređuju na povezane osobe.
- (e) Metoda neto dobitka po kojoj se ispituje ostvarena netodobit u odnosu na neku osnovu kao što su ukupni troškovi, prihodi od prodaje, imovina ili vlastiti kapital koju jedna osoba ostvaruje u poslovima s jednom ili više povezanih osoba. Tako ostvarena neto dobit uspoređuje se s neto dobitkom sličnih osoba u sličnim okolnostima.

(4) Poslovni odnosi između povezanih osoba priznat će se samo ako porezni obveznik posjeduje i na zahtjev Porezne uprave pruži podatke i informacije o povezanim osobama i poslovnim odnosima s tim osobama, metodama kojima se koristi za utvrđivanje usporedivih tržišnih cijena i razlozima za odabiranje konkretnih metoda.

(5) Odredbe ovoga članka odnose se i na povezane osobe iz stavka 2. ovoga članka koje su rezidenti ako jedna od povezanih osoba:

1. ima povlaštenu poreznu status, odnosno plaća porez na dobit po stopama koje su niže od

propisane stope ili je oslobođena od plaćanja poreza na dobit, ili

2. ima u poreznom razdoblju pravo na prijenos poreznog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja.

(6) Podrobniju razradu i upute u svezi s primjenom odredaba ovoga članka donosi ministar financija.

5.1. Kamate između povezanih osoba

Članak 14.

(1) Pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava se kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(2) Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se obračunane kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(3) Kamatnu stopu iz stavka 1. i 2. ovoga članka određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

(4) Odredbe ovoga članka odnose se i na povezane osobe iz članka 13. stavka 5. ovoga Zakona.

6. Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata

Članak 15.

(1) Porezna osnovica poslovnih jedinica nerezidenata jest dobit utvrđena prema ovom Zakonu koja se može pripisati poslovnoj jedinici u Republici Hrvatskoj.

(2) Pri utvrđivanju porezne osnovice, dobit poslovne jedinice mora odgovarati onoj dobiti koju bi ostvarila poslovna jedinica kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim okolnostima, te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je poslovna jedinica.

(3) Pri utvrđivanju dobiti poslovne jedinice priznaju se rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući opće upravne i administrativne rashode, bilo da su nastali u tuzemstvu ili inozemstvu.

7. Promjena metode utvrđivanja porezne osnovice

Članak 16.

(1) Obveznik poreza na dohodak koji postaje obveznikom poreza na dobit mora na prvi dan poreznog razdoblja za koje utvrđuje porez na dobit sastaviti početnu bilancu i nastaviti

voditi poslovne knjige prema propisima o računovodstvu.

(2) Na kraju prvoga poreznog razdoblja za koje utvrđuje osnovicu poreza na dobit, utvrđena dobit uvećava se (+) i umanjuje se (-) za u nastavku navedene pozicije iz početne bilance:

- + vrijednost zatečenih zaliha
- + dani predujmovi za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za prodane predmete dugotrajne imovine iz popisa dugotrajne imovine
- + aktivna vremenska razgraničenja
- + zahtjevi za povrat poreza na promet i istovrsnih poreza
 - obveze prema dobavljačima za robu i usluge
- obveze za primljene predujmove od kupaca za robu i usluge
 - pasivna vremenska razgraničenja
 - dugoročna rezerviranja
- obveze za porez na promet i istovrsne poreze.

(3) Početnu bilancu iz stavka 1. ovoga članka obveznik dostavlja uz prijavu poreza na dobit Poreznoj upravi.
8. Porezni gubitak

Članak 17.

(1) Ako se u postupku utvrđivanja porezne osnovice utvrdi negativna osnovica, porezni obveznik ima porezni gubitak.

(2) Porezni gubitak prenosi se i nadoknađuje umanjivanjem porezne osnovice u sljedećih pet godina, ako Zakon ne određuje drukčije.

(3) Ako se prenosi pravo za nadoknadu gubitka pri spajanjima, pripajanjima i podjelama na pravne sljednike tijekom poreznog razdoblja, pravo na prijenos gubitka počinje teći u razdoblju u kojemu je pravni sljednik stekao pravo na prijenos gubitka.

(4) Pri smanjenju porezne osnovice zbog gubitka iz prethodnih poreznih razdoblja, porezna se osnovica smanjuje najprije za gubitke starijega datuma.

(5) Pravnom sljedniku prestaje pravo na prijenos poreznoga gubitka:

1. ako pravni prednik već dva porezna razdoblja prije statusne promjene ne obavlja djelatnosti, ili
2. ako tijekom dva porezna razdoblja od nastanka statusne promjene bitno promijeni djelatnost pravnog prednika.

(6) Za iznos iskorištenoga poreznoga gubitka, pravni sljednik je dužan uvećati poreznu osnovicu u poreznom razdoblju u kojem je prestalo pravo na prijenos poreznoga gubitka sukladno stavku 5. ovoga članka.

(7) Stavci 5. i 6. ovoga članka primjenjuju se i u slučaju kada se u poreznom razdoblju struktura vlasništva poreznog obveznika promijeni za više od 50% u odnosu na strukturu vlasništva na početku poreznog razdoblja.

(8) Stavci 5., 6. i 7. ovoga članka ne primjenjuju se za pravnog sljednika koji bitno promijeni djelatnost zbog očuvanja radnih mjesta ili sanacije poslovanja.

9. Preoblikovanje društva i likvidacija

Članak 18.

(1) Ako se porezni obveznik preoblikuje (mijenja pravni oblik), pri čemu se nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti imovine i obveza, promjena ne utječe na oporezivanje.

(2) Ako se u slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne nastavljaju knjigovodstvene vrijednosti, razlika kapitala koja iz promjene proizlazi smatra se oporezivom dobiti.

(3) Ako se porezni obveznik likvidira, dobit ili gubitak utvrđuje se u razdoblju likvidacije koje se nastavlja na posljednje porezno razdoblje. Početna bilanca za razdoblje likvidacije istovjetna je bilanci na kraju prethodnoga poreznog razdoblja. Ako takva konačna bilanca ne postoji, vrijednost imovine i obveze utvrđuju se procjenom. Završna bilanca razdoblja likvidacije pokazuje imovinu koja će se raspodijeliti, na likvidacijsku dobit ili likvidacijski gubitak.

(4) Imovina se na kraju razdoblja likvidacije procjenjuje po tržišnoj vrijednosti.

(5) Ako se pri promjeni pravnog oblika ili likvidaciji iz imovine izuzimaju stvari i prava ili se ta imovina koristi za ulaganja, primjenjuju se odredbe članka 7. ovoga Zakona.

(6) U slučaju stečaja, primjenjuju se odredbe stavaka od 1. do 5. ovoga članka.

10. Spajanje, pripajanje i podjela

Članak 19.

(1) Spajanje je transakcija kojom prestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (u daljnjem tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i obveza na novo društvo (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji uređuju to područje.

(2) Pripajanje je transakcija kojom nestaju, bez postupka likvidacije, jedno ili više društava (u daljnjem tekstu: preneseno društvo) prijenosom sve imovine i obveza na drugo postojeće društvo (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelj), u skladu s propisima koji uređuju to područje.

(3) Podjela je transakcija koja obuhvaća razdvajanje i odvajanje:

1. pri razdvajanju društva (u daljnjem tekstu: preneseno društvo), društvo nestaje, bez postupka likvidacije, prijenosom sve imovine i obveza na dva ili više novoosnovanih ili postojećih društava (u daljnjem

tekstu: društvo preuzimatelj) u skladu s propisima koji uređuju to područje.

2. pri odvajanju društvo (u daljnjem tekstu: preneseno društvo) prenosi jednu ili više djelatnosti na jedno ili više društava koja se osnivaju ili na jedno ili više postojećih društava (u daljnjem tekstu: društvo preuzimatelja), u skladu s propisima koji uređuju to područje. Prijenosom djelatnosti se smatra prijenos cjelokupne imovine i obveza koje se pripisuju dijelu društva koje organizacijski čini zasebno poslovanje.

(4) Prava i obveze spojenih, pripojenih ili podijeljenih poreznih obveznika iz poreznopravnog odnosa preuzima pravni sljednik.

(5) Porezni obveznici koji se spajaju, pripajaju ili dijele dostavljaju Poreznoj upravi financijska izvješća i poreznu prijavu s nadnevkom koji prethodi nadnevku spajanja, pripajanja ili podjele.

11. Stjecanje i vrednovanje prava pri spajanju, pripajanju i podjeli

Članak 20.

(1) Ako pri spajanju, pripajanju ili podjeli prema članku 19. ovoga Zakona postoji kontinuitet u oporezivanju, smatra se da porezni obveznik nastavlja djelatnost, te to nema utjecaja na oporezivanje.

(2) Kontinuitet u oporezivanju prema stavku 1. ovoga članka postoji ako pri prijenosu na društvo preuzimatelja ne dolazi do promjena u procjeni predmeta imovine i obveza.

(3) Stavci 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se neovisno o tome radi li se o jednom ili više prenesenih društava, odnosno društava preuzimatelja.

12. Spajanje, podjela, djelomična podjela, prijenos imovine i zamjena dionica trgovačkih društava iz različitih država članica prema Direktivama 90/434/EEZ i 2005/19/EZ - poglavlje stupa na snagu danom pristupanja RH Europskoj uniji

12.1. Opće odredbe

Članak 20.a

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona u primjeni Direktiva Vijeća 90/434/EEZ i 2005/19/EZ, imaju sljedeće značenje:

1. trgovačkim društvom rezidentom države članice EU smatra se društvo koje:

1.1. ima jedan od oblika za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja, koji vrijedi za spajanja, podjelu, djelomičnu podjelu, prijenos imovine i zamjenu dionica društava iz različitih država članica EU te za prijenos sjedišta europskog društva (u nastavku: SE) ili europske zadruge (u nastavku: SCE) između država članica, prema popisu u dodatku koji

je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija,

- 1.2. je rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,
- 1.3. je obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za spajanja, podjelu, djelomičnu podjelu, prijenos imovine i zamjenu dionica društava iz različitih država članica EU te za prijenos sjedišta SE ili SCE između država članica, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija. Navedeno se ne odnosi na društva koja su oslobođena plaćanja poreza ili imaju mogućnost izbora.

2. spajanje označava poslovnu aktivnost u kojoj:

- 2.1. jedno ili više društava prestaju s radom bez postupka likvidacije, prenose cjelokupnu imovinu i obveze u drugo postojeće društvo u zamjenu za doznačivanje vrijednosnih papira njihovim dioničarima u odgovarajućem iznosu kapitala drugog društva te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
- 2.2. dva ili više društava se gase bez postupka likvidacije, prenose svu imovinu i obveze u društvo koje su osnovali u zamjenu za doznačivanje vrijednosnih papira njihovim dioničarima u odgovarajućem iznosu kapitala novog društva te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
- 2.3. se društvo gasi bez postupka likvidacije te prenosi cjelokupnu imovinu i obveze u društvo koje drži sve vrijednosne papire koje predstavljaju njegov kapital,
3. podjela označava poslovnu aktivnost u kojoj se društvo gasi bez postupka likvidacije, a sva imovina i obveze prenose se u dva ili više postojećih društava u zamjenu za proporcionalnu emisiju vrijednosnih papira njezinim dioničarima u odgovarajućem iznosu kapitala drugog društva koje prima imovinu i obveze, te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
4. djelomična podjela označava poslovnu aktivnost u kojoj društvo, bez da se gasi, prenosi jednu ili više gospodarskih cjelina na jedno ili više postojećih ili novih društava pri čemu najmanje jednu gospodarsku cjelinu ostavlja u društvu koje vrši prijenos u zamjenu za proporcionalnu emisiju vrijednosnih papira koji predstavljaju kapital društava članovima društva, koji stječu imovinu i obveze te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
5. prijenos imovine označava poslovnu aktivnost u kojoj društvo, bez da se gasi, prenosi, sve ili jednu ili više gospodarskih cjelina, u drugo već osnovano društvo ili u društvo koje osniva u zamjenu za izdavanje ili prijenos vrijednosnih papira koji predstavljaju udjele u kapitalu društva preuzimatelja članovima prenesenog društva,

-
6. zamjena dionica ili udjela označava poslovnu aktivnost kojom postojeće ili novo društvo (društvo stjecatelj) stječe vrijednosne papire drugog društva u zamjenu za izdavanje ili prijenos vlastitih vrijednosnih papira članovima preuzetog društva u zamjenu za vrijednosne papire koji predstavljaju kapital preuzetog društva, uz uvjet da nakon zamjene vrijednosnih papira društvo stjecatelj stekne ili daljnjim stjecanjem vrijednosnih papira zadrži većinu glasačkih prava u preuzetom društvu, te ako se obavlja plaćanje u gotovini da ne prelazi više od 10% nominalne vrijednosti, ili u nedostatku nominalne vrijednosti, knjigovodstvene vrijednosti tih vrijednosnih papira,
7. preneseno društvo označava društvo koje prenosi svu svoju imovinu i obveze ili prenosi jednu ili više gospodarskih cjelina,
8. društvo preuzimatelj označava društvo koje prima svu imovinu i obveze, ili prima jednu ili više gospodarskih cjelina prenesenog društva,
9. preuzeto društvo označava društvo čiji je kapital steklo drugo društvo zamjenom vrijednosnih papira,
10. društvo stjecatelj označava društvo koje je steklo kapital drugog društva zamjenom vrijednosnih papira,
11. gospodarska cjelina označava svu imovinu i obveze društva koja u poslovno-organizacijskom smislu predstavlja neovisni poslovni subjekt odnosno subjekt sposoban za potpuno samostalno poslovanje vlastitom imovinom,
12. prijenos sjedišta je postupak u kojemu SE ili SCE društvo, bez likvidacije ili osnivanja nove pravne osobe, obavlja prijenos svoga sjedišta iz jedne države članice u drugu državu članicu EU.
- Članak 20.b
- (1) Kod spajanja, podjele ili djelomične podjele, provedenih prema članku 20.a – 20.r ovoga Zakona, porezni obveznik mora u poreznom razdoblju iskazati skrivene pričuve, koje se odnose na preostalu i prenesenu imovinu.
- (2) Iznos koji predstavlja skrivene pričuve iz stavka 1. ovoga članka izračunava se kao razlika između fer-vrijednosti i porezne vrijednosti prenesene imovine i obveza prema stanju na dan sastavljanja porezne prijave.
- (3) Fer-vrijednost je iznos po kojem se može prodati ili na drugi način zamijeniti imovina ili kojim je moguće podmiriti obveze ili za koji je moguće zamijeniti podijeljen kapital između dobro obaviještenih i voljnih stranaka u poslu, u kojem su stranke međusobno neovisne i jednakopravne.
- (4) Porezna vrijednost pojedine imovine ili obveza je iznos koji se dobije procjenom te imovine i obveza kod obračuna poreza, odnosno iznos koji se dobije izračunom porezno priznatih prihoda i rashoda, odnosno dobiti ili gubitka.
- (5) Prenesena imovina i obveze su imovina i obveze društva koje obavlja prijenos koje je,
-

slijedom spajanja, podjele ili djelomične podjele, stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom društva preuzimatelja u državi članici društva koje prijenos obavlja i ima utjecaj na dobit ili gubitak pri obračunu poreza.

12.2. Prijenos imovine

Članak 20.c

(1) Ako se kod prijenosa imovine i obveza iz članka 20.a točke 5. ovoga Zakona u prenesenom društvu ostvaruje dobit koja se pripisuje prenesenoj gospodarskoj cjelini, ta se dobit ne oporezuje. Ako se kod prijenosa imovine i obveza u prenesenom društvu ostvaruju gubici koji se pripisuju prenesenoj gospodarskoj cjelini, ti se gubici ne priznaju.

(2) Preneseno društvo je dužno procijeniti primljene vrijednosne papire društva preuzimatelja prema njihovoj fer-vrijednosti na dan prijenosa.

Članak 20.d

(1) Društvo preuzimatelj može preuzeti rezerviranja koje je stvorilo preneseno društvo, te prava i obveze u svezi s tim rezerviranjima pod istim uvjetima koja su vrijedila u prenesenom društvu, ako se pripisuju prenesenoj gospodarskoj cjelini.

(2) Društvo preuzimatelj može preuzeti porezne gubitke pod istim uvjetima koji bi vrijedili u prenesenom društvu, ako se pripisuju prenesenoj gospodarskoj cjelini.

(3) Društvo preuzimatelj procjenjuje preuzetu imovinu i obveze, amortizira preuzetu imovinu te utvrđuje dobit ili gubitak u svezi s preuzetom imovinom i obvezama prema poreznoj vrijednosti na dan prijenosa kod prenesenog društva, odnosno na način kao da prijenos nije izvršen.

Članak 20.e

(1) U slučajevima kada tuzemno preneseno društvo prenosi dio ili cijelu gospodarsku cjelinu na društvo preuzimatelja sa sjedištem u državi članici EU u zamjenu za dionice društva preuzimatelja, razlika koja nastaje ne oporezuje se, pod uvjetom da društvo preuzimatelj nastavi obavljati djelatnost u tuzemstvu putem poslovne jedinice.

(2) U slučajevima kada preneseno društvo sa sjedištem u jednoj državi članici EU, koje u tuzemstvu obavlja djelatnost putem poslovne jedinice, prenosi dio ili cijelu gospodarsku cjelinu na društvo preuzimatelja u drugoj državi članici u zamjenu za dionice prenesenog društva, razlika koja nastaje između tržišne vrijednosti prenesene gospodarske cjeline i njezine porezne vrijednosti se ne oporezuje, pod uvjetom da društvo preuzimatelj nastavi obavljati djelatnost u tuzemstvu putem poslovne jedinice.

(3) Ako društvo preuzimatelj ne nastavi obavljati djelatnost u skladu sa stavkom 1. i 2. ovoga članka ili u roku od 5 godina od dana prijenosa otuđi prenesenu gospodarsku cjelinu, pozitivna razlika koja nastaje između fer-vrijednosti prenesene gospodarske cjeline i njezine porezne vrijednosti se oporezuje.

Članak 20.f

Preneseno društvo i društvo preuzimatelj ostvaruju prava iz članka 20.c, 20.d i 20.e ovoga Zakona pod uvjetom da su rezidenti Republike Hrvatske i/ili rezidenti druge države članice EU i to:

1. ako su preneseno društvo i društvo preuzimatelj rezidenti Republike Hrvatske, za prijenos gospodarske cjeline u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU,
2. ako je preneseno društvo rezident druge države članice EU, a društvo preuzimatelj je rezident Republike Hrvatske, za prijenos gospodarske cjeline koja se nalazi u Republici Hrvatskoj, ako nakon prijenosa prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici ne pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja izvan Republike Hrvatske,
3. ako je društvo preuzimatelj rezident druge države članice EU, a preneseno društvo rezident Republike Hrvatske ili druge države članice EU, pod uvjetom da nakon prijenosa prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja u Republici Hrvatskoj.

12.3. Spajanje i podjela

Članak 20.g

- (1) Ako se kod spajanja, podjele i djelomične podjele iz članka 20.a točke 2., 3. i 4. ovoga Zakona, u prenesenom društvu na dan spajanja, podjele ili djelomične podjele ostvaruje dobit ili gubitak koji se odnosi na prenesenu imovinu i obveze, dobit se ne oporezuje, a gubitak se ne priznaje.
- (2) Kod spajanja, podjele ili djelomične podjele provedenih prema članku 20.g – 20.j ovoga Zakona, porezni obveznik u poreznom razdoblju koje prethodi spajanju, podjeli ili djelomičnoj podjeli, prema članku 19. ovoga Zakona, iskazuje skrivene pričuve, koje se ne oporezuju u trenutku spajanja, podjele ili djelomične podjele, ali se povećanoj amortizaciji sučeljavaju prihodi u istom iznosu.

Članak 20.h

- (1) Društvo preuzimatelj može preuzeti rezerviranja koje je stvorilo preneseno društvo, te prava i obveze u svezi s tim rezerviranjima pod istim uvjetima koja bi vrijedila u prenesenom društvu da do prijenosa nije došlo.
- (2) Društvo preuzimatelj može preuzeti porezne gubitke pod istim uvjetima koji bi vrijedili u prenesenom društvu, da do prijenosa nije došlo.
- (3) Kod društva preuzimatelja ne oporezuju se dobiti koje ostvari kod ukidanja udjela u kapitalu prenesenog društva ako je prije spajanja, podjele ili djelomične podjele imalo udjele u kapitalu prenesenog društva.
- (4) Društvo preuzimatelj procjenjuje preuzetu imovinu i obveze, amortizira preuzetu imovinu te utvrđuje dobit ili gubitak u svezi s preuzetom imovinom i obvezama prema poreznoj vrijednosti na dan prijenosa kod prenesenog društva odnosno na način kao da

prijenos nije izvršen.

(5) Ako član društva koji kod spajanja, podjele ili djelomične podjele pri zamjeni vrijednosnih papira prenesenog društva za vrijednosne papire društva preuzimatelja ostvari dobit odnosno gubitak, neće se oporezivati, odnosno priznati u svrhe oporezivanja.

(6) Stavak 5. ovoga članka se ne primjenjuje ako je član društva rezident Republike Hrvatske i primi naknadu u novcu ili ako nije rezident Republike Hrvatske, a imatelj je vrijednosnih papira u prenesenom društvu i društvu preuzimatelju preko poslovne jedinice koju ima u Republici Hrvatskoj.

(7) Član društva iskazuje primljene vrijednosne papire društva preuzimatelja po poreznoj vrijednosti koju su imali vrijednosni papiri prenesenog društva u trenutku spajanja, podjele ili djelomične podjele.

Članak 20.i

(1) Ako društvo preuzimatelj ima udio u kapitalu prenesenog društva, kapitalni dobici koje ostvari društvo preuzimatelj, zbog ukidanja udjela u kapitalu, neće se oporezivati.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučajevima kada društvo preuzimatelj ima manje od 10% vlasničkog udjela u kapitalu društva koje se prenosi.

(3) Kod spajanja, podjele, djelomične podjele ili zamjene dionica iz članka 20.a ovoga Zakona, dodjela vrijednosnih papira društva preuzimatelja članovima prenesenog društva u zamjenu za vrijednosne papire koji predstavljaju kapital prenesenog društva, ne oporezuje se.

Članak 20.j

Preneseno društvo i društvo preuzimatelj ostvaruju prava iz članka 20.g, 20.h i 20.i ovoga Zakona pod uvjetom da su rezidenti Republike Hrvatske i/ili rezidenti druge države članice EU i to:

1. ako su preneseno društvo i društvo preuzimatelj rezidenti Republike Hrvatske, neovisno o tome da li se gospodarska cjelina prenesenog društva nalaze u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU,

2. ako je preneseno društvo rezident druge države članice EU, a društvo preuzimatelj je rezident Republike Hrvatske, pod uvjetom da nakon spajanja, podjele ili djelomične podjele prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici ne pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja izvan Republike Hrvatske,

3. ako je društvo preuzimatelj rezident druge države članice EU, a preneseno društvo rezident Republike Hrvatske ili druge države članice EU, pod uvjetom da nakon spajanja, podjele ili djelomične podjele prenesena imovina i obveze, rezerviranja, pričuve i gubici pripadaju poslovnoj jedinici društva preuzimatelja u Republici Hrvatskoj.

12.4. Prijenos poslovne jedinice

Članak 20.k

(1) Ako spajanje, podjela, djelomična podjela ili prijenos imovine uključuje stalnu poslovnu jedinicu prenesenog društva koja se nalazi u drugoj državi članici, država članica u kojoj preneseno društvo ima sjedište neće oporezivati tu poslovnu jedinicu.

(2) Preneseno društvo može u dobit uključiti gubitke poslovne jedinice koji nisu bili nadoknađeni.

(3) Kod spajanja, podjele, djelomične podjele ili prijenosa imovine iz stavka 1. ovoga članka država članica u kojoj poslovna jedinica ima sjedište i država članica u kojoj društvo preuzimatelj ima sjedište na takav prijenos primijenit će glede oporezivanja odredbe članka 20.a – 20.o ovoga Zakona. Isto se primjenjuje kada se stalna poslovna jedinica nalazi u istoj državi članici u kojoj je društvo preuzimatelj rezident.

(4) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, kada država članica društva koje se prenosi primjenjuje načelo oporezivanja svjetske dobiti, ima pravo oporezivanja bilo koje dobiti ili kapitalnih dobitaka stalne poslovne jedinice koji su posljedica spajanja, podjele, djelomične podjele ili prijenosa imovine, pod uvjetom da uračuna porez koji bi bio obračunan na tu dobit ili kapitalne dobitke u državi članici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

12.5. Zamjena dionica i udjela

Članak 20.l

(1) Ako pri zamjeni dionica i udjela član preuzetog društva ostvaruje kapitalne dobitke, oni se ne oporezuju, a gubitak koji bi bio ostvaren zamjenom vrijednosnih papira preuzetog društva ne priznaje se u svrhu oporezivanja.

(2) Ako član društva primi plaćanje u novcu, obveznik je poreza u dijelu koji odgovara plaćanju u novcu, pri čemu se ostvareni dobitak ili gubitak u razmjernom dijelu pripisuje gotovinskom plaćanju i fer-vrijednosti vrijednosnih papira društva stjecatelja.

(3) Član društva procjenjuje vrijednosne papire preuzetog društva prema poreznoj vrijednosti koju su vrijednosni papiri preuzetog društva imali kod njega u trenutku zamjene.

(4) Društvo stjecatelj procjenjuje primljene vrijednosne papire preuzetog društva prema njihovoj fer-vrijednosti na dan zamjene.

Članak 20.m

Članak 20.l ovoga Zakona se primjenjuje pod uvjetom da su društvo stjecatelj i preuzeto društvo rezident Republike Hrvatske i/ili rezidenti druge države članice EU i ako je član društva rezident Republike Hrvatske ili ako nije rezident Republike Hrvatske, a imatelj je vrijednosnih papira preuzetog društva i društva stjecatelja preko poslovne jedinice u Republici Hrvatskoj.

Prijenos sjedišta SE ili SCE

Članak 20.n

Kod prijenosa sjedišta SE ili SCE društva iz Republike Hrvatske u drugu državu članicu EU, i iz druge države članice EU u Republiku Hrvatsku, takav prijenos sjedišta ne dovodi do oporezivanja dobitaka u državi članici iz koje je sjedište preneseno, ostvarenih od imovine i obveza SE ili SCE društva prema članku 20.c ovoga Zakona, pod uvjetom da ta društva ostaju povezana sa stalnom poslovnom jedinicom tog SE ili SCE društva u državi članici iz koje je izvršen prijenos sjedišta.

12.7. Zajedničke odredbe

Članak 20.o

Za oporezivanje pri prijenosu imovine, oporezivanje pri zamjeni dionica i oporezivanje kod spajanja, podjele i djelomične podjele, prema članku 20.a – 20.n ovoga Zakona, odredbe o prijenosima vrijednosnih papira koji predstavljaju udjel u kapitalu, primjenjuju se i na društva kao što su primjerice društva s ograničenom odgovornošću, kod kojih kapital ne predstavljaju vrijednosni papiri.

Članak 20.p

Odredbe članka 20.a – 20.o ovoga Zakona neće se primjenjivati ako je razvidno da poslovno spajanje, podjela, djelomična podjela, prijenos imovine, zamjena dionica ili prijenos sjedišta nekog SE ili SCE društva za glavni cilj ili jedan od glavnih ciljeva ima utaju poreza ili izbjegavanje poreza.

Članak 20.r

(1) Preneseno društvo, društvo preuzimatelj i član društva imaju prava i obveze prema članku 20.a – 20.p ovoga Zakona, ako su ispunili propisane uvjete i na osnovi prijave postupaka spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenosa imovine i zamjene dionica Poreznoj upravi.

(2) Ako uvjeti iz stavka 1. ovoga članka nisu ispunjeni, preneseno društvo, društvo preuzimatelj i član društva nemaju prava i obveze prema članku 20.a – 20.p ovoga Zakona. U tom slučaju, preneseno društvo obvezno je u poreznu osnovicu uključiti skrivene pričuve iz članka 20.b ovoga Zakona.

(3) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.

IV. BRISANO

Članak 21.

Brisan

Članak 22.

Brisan

Članak 23.

Brisan
Članak 24.

Brisan
Članak 25.

Brisan
Članak 26.

Brisan
Članak 27.

Brisan
V. POREZNA STOPA

Članak 28.

Porez na dobit plaća se po stopi 20% na utvrđenu poreznu osnovicu.
V.a POREZNE OLAKŠICE I OSLOBOĐENJA ZA POREZNE OBVEZNIKE KOJI
OBAVLJAJU DJELATNOST NA POTPOMOĞNUTIM PODRUČJIMA

Članak 28.a

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske i na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50 % zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara, ne plaćaju porez na dobit.

(2) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50 % zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara, plaćaju 50 % od propisane stope poreza.

(3) Iznos oslobođenja od plaćanja poreza na dobit iz stavaka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti.

(4) Smatra se da porezni obveznik iz stavaka 1. i 2. ovoga članka zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika ako je isti proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

(5) Način ostvarivanja porezne olakšice iz stavaka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se

Pravilnikom o načinu ostvarivanja poreznih olakšica od obavljanja djelatnosti na potpomognutim područjima koji donosi ministar financija uz suglasnost ministra nadležnog za regionalni razvoj.

VI. RAZDOBLJE UTVRĐIVANJA POREZNE OBVEZE

Članak 29.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje koje je u pravilu kalendarska godina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Porezna uprava može na zahtjev poreznog obveznika odobriti da se porezno razdoblje i kalendarska godina razlikuju, pri čemu porezno razdoblje ne smije prelaziti razdoblje od 12 mjeseci. Izabrano porezno razdoblje porezni obveznik ne može mijenjati tri godine.

(3) Porezno razdoblje čini dio poslovne godine ako je:

1. razdoblje od početka poslovanja poreznog obveznika do kraja te poslovne godine,
2. razdoblje od premještaja sjedišta ili upravljanja poslovima iz inozemstva u tuzemstvo do kraja te poslovne godine,
3. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do premještaja sjedišta ili upravljanja poslovima iz tuzemstva u inozemstvo,
4. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana spajanja ili podjele,
5. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do otvaranja likvidacije ili stečaja,
6. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja stečaja do kraja poslovne godine,
7. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja do okončanja postupka likvidacije.

(4) Porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz članka 2. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti.

(5) Obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu poduzetnike iz stavka 4. ovoga članka obvezuje sljedeće tri godine. U opravdanim slučajevima i na temelju pisanog zahtjeva poreznog obveznika taj rok može biti i kraći, o čemu Porezna uprava donosi rješenje. Opravdanim slučajevima osobito se smatraju cjelovita promjena djelatnosti koju obavlja porezni obveznik te značajno izmijenjeni uvjeti (više od 50%) zbog kojih je porezni obveznik promijenio način oporezivanja.

VII. URAČUNAVANJE POREZA PLAĆENOG U INOZEMSTVU

Članak 30.

(1) Ako je porezni obveznik ostvario prihode ili dobit u inozemstvu (izravno ili putem poslovne jedinice) na koju je platio porez na dobit ili njemu istovrsni porez, plaćeni porez u inozemstvu može uračunati u tuzemni porez najviše do iznosa poreza na dobit koji bi za tako ostvarenu dobit ili prihode platio u tuzemstvu.

(2) Iznos poreza na dobit iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se tako da se na dobit ili prihode ostvarene u inozemstvu primijeni stopa za uračunavanje. Stopa za uračunavanje izračunava se tako da se stavi u odnos ukupna porezna obveza utvrđena prije dodatnih umanjenja porezne osnovice i ukupno ostvarena dobit samo iz tuzemnog poslovanja.

(3) U svrhu uračunavanja plaćenog poreza u inozemstvu iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik je dužan Poreznoj upravi predložiti dokaz o plaćenom porezu u inozemstvu.

VIII. POREZ PO ODBITKU

1. Utvrđivanje i plaćanje poreza po odbitku

Članak 31.

(1) Porez po odbitku u smislu ovoga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj.

(2) Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatelj.

(3) Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatelj plaća nerezidentu – inozemnom primatelju.

(4) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se na kamate, dividende, udjele u dobiti te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava) koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe.

(5) Iznimno od odredaba stavka 4. ovoga članka, porez po odbitku ne plaća se na kamate isplaćene:

1. na robne kredite za kupnju dobara koja obvezniku služe za obavljanje djelatnosti,
2. na kredite koje daje inozemna banka ili druga financijska institucija,
3. imateljima obveznica, državnih i korporativnih, inozemnim pravnim osobama.

(6) Porez po odbitku plaća se i na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, plaćene inozemnim osobama.

(7) Porez po odbitku plaća se po stopi od 15% osim za dividende i udjele u dobiti na koje se porez po odbitku plaća po stopi od 12%.

(8) Porez po odbitku plaćaju i poslovne jedinice inozemnog poduzetnika kada plaćaju

naknade iz stavka 4. ovoga članka matičnom poduzeću.

(9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako se naknada pripisuje kao prihod tuzemnoj poslovnoj jedinici inozemnog poduzetnika, ne plaća se porez po odbitku.

(10) Porez po odbitku plaća se po stopi od 20 % na sve vrste usluga koje nisu navedene u ovome članku Zakona, a koje su plaćene osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave, odnosno nadzora poslovanja u državama koje se smatraju poreznim utočištima ili financijskim centrima, osim država članica Europske unije te država s kojima je Republika Hrvatska sklopila i primjenjuje ugovore o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a država je objavljena na Popisu država koji donosi ministar financija i koji se objavljuje na mrežnim stranicama Ministarstva financija i Porezne uprave Republike Hrvatske.

(11) Iznimno od odredbi stavka 4. ovoga članka porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti ne plaća se kada se dobit koristi na način propisan člankom 6. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona.

2. Oporezivanje isplata kamata i autorskih naknada između povezanih društava različitih država članica prema Direktivi 2003/49/EZ - poglavlje stupa na snagu danom pristupanja RH Europskoj uniji

2.1. Opće odredbe

Članak 31a.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona u primjeni Direktive Vijeća 2003/49/EZ, imaju sljedeće značenje:

1. kamate se smatraju prihodom od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom i bez obzira nose li pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno, prihod od vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnim papirima, obveznicima i zadužnicama.
Zatezne kamate zbog kasnog plaćanja ne smatraju se kamatom,

2. autorskim naknadama se smatraju isplate bilo koje vrste primljene kao naknada za korištenje ili pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove i softver, bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, uzorka ili modela, plana, tajne formule ili postupka ili za obavijesti koje se odnose na industrijska, komercijalna ili znanstvena iskustva. Plaćanja za korištenje ili za pravo na korištenje industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme smatra se autorskom naknadom,

3. trgovačko društvo (isplatelj ili stvarni korisnik):

3.1. je društvo koje ima jedan od oblika za koje se koristi zajednički sustav oporezivanja u svezi s plaćanjem kamata i autorskih naknada koji vrijedi za povezane osobe iz različitih država članica EU prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija,

3.2. za porezne svrhe je rezident u državi članici EU u skladu s pravom te države i ne smatra se rezidentom izvan EU u skladu s međunarodnim ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, sklopljenog s državom nečlanicom EU,

3.3. je porezni obveznik jednog od poreza u svezi kojeg se koristi zajednički sustav oporezivanja u svezi s plaćanjem kamata i autorskih naknada koji vrijedi za povezane osobe iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija. Poreznim obveznikom ne smatra se društvo koje je oslobođeno poreza na dobit.

4. Trgovačko društvo se smatra povezanim s drugim društvom ako:

4.1. prvo trgovačko društvo (isplatitelj) ima izravni minimalni udjel od 25 % kapitala drugoga trgovačkog društva (stvarnog korisnika), ili

4.2. drugo trgovačko društvo (stvarni korisnik) ima izravni minimalni udjel od 25 % kapitala prvoga trgovačkog društva (isplatitelja), ili

4.3. treće trgovačko društvo ima izravni minimalni udjel od 25% kapitala prvog (isplatitelja) i drugoga trgovačkog društva (stvarnog korisnika), a pri tome se radi o udjelima između društava iz država članica EU.

5. Stalnom poslovnom jedinicom se smatra stalno mjesto poslovanja u jednoj državi članici EU preko kojega trgovačko društvo druge države članice EU u cijelosti ili djelomično obavlja svoje poslovanje.

2.2. Isplate kamata i autorskih naknada

Članak 31.b

(1) Porez po odbitku se ne plaća na isplate kamata i autorskih naknada ako se radi o povezanim društvima iz različitih država članica EU prema članku 31.a točki 4. ovoga Zakona, pod uvjetom da su isplate kamata i autorskih naknada obavljene stvarnom korisniku društva druge države članice EU ili poslovnoj jedinici društva sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, koja se nalazi u drugoj državi članici EU.

(2) Kada društvo iz države članice EU ili stalna poslovna jedinica koja je smještena u drugoj državi članici EU isplaćuju kamate ili autorske naknade, smatra se da je ta isplata nastala u toj državi članici (državi izvora).

(3) Stavak 1. ovoga članka se primjenjuje pod uvjetom da minimalni uvjeti propisani u članku 31.a točki 4. ovoga Zakona traju neprekidno najmanje 24 mjeseca.

Članak 31.c

(1) Stalna poslovna jedinica se smatra isplatiteljem kamata i autorskih naknada samo ako za stalnu poslovnu jedinicu ta isplata predstavlja porezno priznati rashod u državi članici u kojoj je smještena.

(2) Trgovačko društvo države članice EU se smatra stvarnim korisnikom kamata ili autorskih naknada samo ako primi te isplate u svoju korist i nije posrednik, poput agenta, opunomoćenika ili ovlaštenog potpisnika, za neku drugu osobu.

(3) Stalna poslovna jedinica se smatra stvarnim korisnikom kamata ili autorskih naknada ako:

3.1. je potraživanje, pravo na informacije ili korištenje informacija, zbog čega se kamate i autorska naknada isplaćuje, stvarno povezano sa tom stalnom poslovnom jedinicom,

3.2. kamate ili autorske naknade predstavljaju prihod za koji je ta poslovna jedinica u državi članici EU, u kojoj je smještena, obveznik jednog od poreza na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja na isplate kamata i autorskih naknada između povezanih osoba iz različitih država članica EU prema članku 31.a točki 3. podtočki 3.3. ovoga Zakona.

(4) Ako se stalna poslovna jedinica društva iz države članice EU smatra isplatiteljem ili stvarnim korisnikom kamata ili autorskih naknada, nijedan se drugi dio tog trgovačkog društva neće smatrati isplatiteljem ili stvarnim korisnikom tih kamata ili tih autorskih naknada.

(5) Odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona se ne primjenjuju na isplatu kamata i autorskih naknada poslovnoj jedinici ili na isplate koje obavlja poslovna jedinica koja se nalazi u trećoj državi izvan EU, preko koje se, u cijelosti ili djelomično, obavljaju poslovi društva smještenog u državi članici EU.

(6) Ispunjavanje uvjeta iz članaka 31.a – 31.d ovoga Zakona dokazuje se potvrdom nadležnog poreznog tijela u trenutku isplate kamata ili autorskih naknada. Ukoliko se ispunjavanje uvjeta ne dokaže potvrdom u trenutku isplate, isplatitelj je dužan platiti porez po odbitku na isplatu kamate i autorske naknade.

(7) Način provedbe stavka 6. ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 31.d

(1) Odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona neće se primjenjivati ako se radi o:

1. plaćanjima koja imaju karakter raspodjele dobiti ili povrata kapitala,
2. kamatama na kredite koji sadrže pravo sudjelovanja u dobiti dužnika,
3. kamatama na kredite koji davatelju kredita daju pravo zamjene njegovih prava na kamate s pravom na sudjelovanje u dobiti,
4. plaćanjima iz kredita koja ne sadrže odredbe za povrat glavnice ili ako povrat glavnice dospijeva nakon 50 godina od nastanka.

(2) Ako zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika kamata ili autorskih

naknada, ili između svakog od njih i neke druge osobe, iznos kamata ili autorskih naknada je veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da takvog odnosa nema, odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona primjenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema.

(3) Odredbe članka 31.a – 31.d ovoga Zakona neće se primjenjivati ako je razvidno da su isplate kamata i autorskih naknada poduzete u svrhu utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza.«

3. Oporezivanje dividendi i udjela u dobiti između matičnih društava i povezanih društava iz različitih država članica

Članak 31.e

(1) Porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti iz članka 31. stavka 4. i 7. ovoga Zakona ne plaća se kada se dividende i udjeli u dobiti isplaćuju društvu koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, ako:

1. primatelj dividende ili udjela u dobiti ima najmanje 10% udjela u kapitalu društva koje isplaćuje dividendu ili udio u dobiti,
2. ako najniži postotak udjela iz točke 1. ovoga stavka ima u neprekidnom razdoblju od 24 mjeseca.

(2) Primatelj iz stavka 1. ovoga članka je društvo:

1. koje ima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija,
2. koje je rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,
3. je obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija.
Navedeno se ne odnosi na društva koja su oslobođena plaćanja poreza ili imaju mogućnost izbora.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako je razvidno da isplata dividendi ili udjela u dobiti za glavni cilj ili jedan od glavnih ciljeva ima utaju poreza ili izbjegavanje poreza.

(4) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.

IX. OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE POREZA

1. Obveza obračunavanja i plaćanja poreza

Članak 32.

- (1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje, prema poreznoj osnovici utvrđenoj za porezno razdoblje i propisanoj stopi u skladu s odredbama ovoga Zakona
- (2) Porezni obveznik dužan je utvrditi poreznu obvezu i platiti porez s danom podnošenja porezne prijave.

2. Poslovne knjige i financijskih izvješća

Članak 33.

- (1) Porezna osnovica utvrđuje se na temelju podataka evidentiranih u poslovnim knjigama koje se vode u skladu s propisima o računovodstvu i financijskim izvješćima koja se sastavljaju na temelju tih propisa (bilanca, račun dobiti i gubitka), ako ovaj Zakon ne određuje drukčije.
- (2) Porezni obveznici koji koriste porezna oslobođenja ili olakšice iz članka 6. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona obvezni su osigurati posebno knjigovodstveno praćenje poslovnih događaja i obračun dobiti za djelatnost za koju koriste ova porezna oslobođenja ili olakšice.

3. Obveza plaćanja predujma poreza na dobit

Članak 34.

- (1) Porezni obveznik plaća predujam poreza mjesečno do kraja mjeseca za prethodni mjesec. Iznos mjesečnog predujma poreza utvrđuje se na osnovi podataka iskazanih u poreznoj prijavi za prethodno porezno razdoblje tako da se porezna obveza utvrdi bez umanjenja porezne osnovice za iznose iskazanih poreznih olakšica, s izuzetkom poreznih olakšica koje se mogu odobriti za više poreznih razdoblja te se tako utvrđena porezna obveza dijeli s brojem mjeseci istog razdoblja.
- (2) Porezna uprava može, na temelju obavljenog nadzora ili na temelju drugih raspoloživih podataka o poslovanju poreznog obveznika, te na zahtjev poreznog obveznika, rješenjem izmijeniti visinu mjesečnih predujmova poreza na dobit.
- (3) Porezni obveznik koji počinje obavljati djelatnost ne plaća predujmove do prve porezne prijave.
- (4) Poreznom obvezniku kojemu je prestala mogućnost prenošenja gubitka, visinu predujma do prvog podnošenja porezne prijave određuje Porezna uprava na temelju procijenjene mogućnosti ostvarenja dobiti. Procjena predujma utvrđuje se prema postignutom rezultatu poslovanja po isteku tri mjeseca.

4. Porezna prijava

Članak 35.

- (1) Porezni obveznik podnosi prijavu poreza na dobit za porezno razdoblje i plaća porez na dobit u roku u kojemu podnosi poreznu prijavu.
- (2) Prijava poreza na dobit podnosi se Poreznoj upravi najkasnije četiri mjeseca nakon isteka razdoblja za koje se utvrđuje porez na dobit.
- (3) Porezni obveznik koji je prema računovodstvenim propisima razvrstan u velike i srednje poduzetnike obvezno podnosi prijavu poreza na dobit elektroničkim putem.
- (4) Obveza za plaćanje poreza utvrđenog u poreznoj prijavi za pojedino porezno razdoblje smanjuje se za plaćeni predujam poreza na dobit.
- (5) Više plaćeni predujam poreza od obveze na osnovi porezne prijave vraća se poreznom obvezniku na njegov zahtjev ili se uračunava u sljedeće razdoblje.
- (6) Uz prijavu poreza na dobit podnosi se i bilanca te račun dobiti i gubitka.
- (7) Obrazac prijave poreza na dobit propisuje ministar financija.

X. PRIMJENA DRUGIH PROPISA

Članak 36.

Na utvrđivanje, naplatu i povrat poreza, žalbeni postupak, zastaru, prekršajni postupak i druge mjere glede poreza na dobit na odgovarajući način primjenjuje se Opći porezni zakon i Prekršajni zakon.

XI. OVLASTI

Članak 37.

Ministar financija će provedbene propise na čije donošenje je ovlašten odredbama članaka 6., 7., 8., 13., 14., 20., 30., 31. i 35. ovoga Zakona donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

XII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 38.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba i fizička osoba obveznik poreza na dobit:

1. ako ne utvrdi poreznu osnovicu sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 5. stavci 1., 2. i 4.),

2. ako ne utvrdi u propisanom roku obvezu poreza po odbitku u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ga ne uplati u utvrđenoj svoti (članak 31.),

3. ako nakon isteka razdoblja utvrđivanja poreza ne utvrdi poreznu obvezu u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ne uplati porez u utvrđenoj svoti i u propisanom roku (članak 32.),

4. ako u propisanom roku ne uplati predujam poreza (članak 34. stavak 1.),

5. ako ne izvijesti Poreznu upravu u slučaju promjene pravnog oblika, likvidacije, stečaja, spajanja, pripajanja ili podjele u propisanom roku (članak 39. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka.

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 39.

(1) Porezni obveznik kod kojeg je nastala jedna od promjena iz članka 18. i 19. ovoga Zakona obvezatno o tome pisano izvješćuje Poreznu upravu u roku od osam dana od dana nastanka promjene. Na zahtjev Porezne uprave porezni obveznik je dužan dostaviti i dodatne isprave o provedenoj promjeni iz stavka.

(2) Brisani

(3) Brisani

(4) Odredbe članka 2. stavak 4. ovoga Zakona primjenjuju se od 1. siječnja 2006. na temelju ostvarenih kriterija po poreznoj prijavi poreza na dohodak za 2005. godinu i o tome pisano izvijestiti Poreznu upravu najkasnije do kraja 2005. godine.

Članak 40.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 127/00. i 163/03.).

Članak 41.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama« a stupa na snagu 1. siječnja 2005.
NAPOMENA, NN 90/05

Zakon o izmjenama Zakona o porezu na dobit

Članak 2.: Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

NAPOMENA, NN 57/06

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Članak 4.: Ovlašćuje se ministar financija uskladiti provedbene propise iz članka 37. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04. i 90/05.) s odredbama ovoga Zakona u roku šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 5.: Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se od 1. siječnja 2007.
NAPOMENA, NN 146/08

Zakon o dopunama Zakona o porezu na dobit

Članak 4.:
Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.
NAPOMENA, NN 80/10

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Članak 14.:

(1) Za 2010. godinu porezno priznati rashod amortizacije i troškovi korištenja imovine sukladno članku 6. ovoga Zakona utvrđuju se od dana stupanja na snagu ovoga Zakona i to za razmjerni dio poreznog razdoblja.

(2) Ovlašćuje se ministar financija da najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provedbenim propisima detaljnije propiše provedbu članka 4., 6., 7., 8. i 9. ovoga Zakona, način vođenja i sadržaj evidencije o troškovima učinjenim za privatne potrebe iz članka 2. ovoga Zakona te da donese Popis država iz članka 10. ovoga Zakona.

(3) Ovlašćuje se ministar financija uskladiti provedbene propise iz članka 37. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06. i 146/08.) s odredbama ovoga Zakona u roku od četiri mjeseca od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 15.:

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. srpnja 2010.
NAPOMENA, NN 22/12

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Članak 2.:

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

– Direktiva Vijeća 90/435/EEZ o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i povezana društva iz različitih država članica (SL L 225, 20. 8. 1990.),

– Direktiva Vijeća 2003/123/EZ od 22. prosinca 2003. kojom se mijenja Direktiva 90/435/EEZ o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i povezana društva iz različitih država članica (SL L 007, 13. 1. 2004.),

– Direktiva Vijeća 2006/98/EZ o prilagodbama određenih Direktiva u području oporezivanja, iz razloga pristupanja Bugarske i Rumunjske (SL L 363, 20. 12. 2006.).

Članak 9.:

- (1) Odredbe članka 1. ovoga Zakona primjenjuju se u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2012. godinu.
- (2) Odredbe članka 4. ovoga Zakona primjenjuju se za potraživanja nastala od 1. ožujka 2012.
- (3) Odredbe članka 7. ovoga Zakona primjenjuju se pri isplati dividendi i udjela u dobiti, koji se isplaćuju od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, osim u slučaju isplate dividendi i udjela u dobiti koji su ostvareni do 31. prosinca 2000. bez obzira kada se isplaćuju.
- (4) Ovlašćuje se ministar financija uskladiti provedbene propise iz članka 37. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08. i 80/10.) s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 10.:

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. ožujka 2012., osim odredbe članka 1. ovoga Zakona koja stupa na snagu 1. siječnja 2013., te odredbe članka 8. ovoga Zakona koja stupa na snagu na dan prijema Republike Hrvatske u Europsku uniju.

NAPOMENA, NN 148/13

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Članak 9.: Iznimno od odredbe članka 3. stavka 1. ovoga Zakona i članka 9. stavka 4. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10. i 22/12.) priznaje se otpis zastarjelih potraživanja od nepovezanih fizičkih osoba u iznosu do 2.000,00 kuna, ako ukupno utvrđeno potraživanje po pojedinoj osobi na zadnji dan poreznog razdoblja ne prelazi navedeni iznos i ako je otpisano najkasnije do 31. prosinca 2013.

Članak 10.: Ovlašćuje se ministar financija da donese Pravilnik o načinu ostvarivanja poreznih olakšica od obavljanja djelatnosti na potpomognutim područjima iz članka 5. ovoga Zakona, Popis država iz članka 6. ovoga Zakona te da uskladi provedbene propise iz članka 37. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10. i 22/12.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 11.: Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 5. i članka 7. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2014.

NAPOMENA, NN 143/14

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Članak 7.

(1) Fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti obvezu plaćanja poreza na dobit za 2015. godinu utvrđuje prema uvjetima iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ovaj Zakon primjenjuje se u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2014. godinu i nadalje, osim odredbi članka 3. stavaka 4. do 7. ovoga Zakona kojima se mijenja članak 6. stavci 5. do 7. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12. i 148/13.), koje se primjenjuju u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2015. godinu i nadalje.

(3) Porez po odbitku iz članka 31. stavka 4. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12. i 148/13.) ne plaća se pri isplati dividendi i udjela u dobiti ako se isplaćuju iz dobiti ostvarene do 29. veljače 2012.

(4) Ovlašćuje se ministar financija da uskladi provedbene propise iz članka 37. Zakona o porezu na dobit (»Narodne novine«, br. 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12. i 148/13.) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 8.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.